

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivany Kotrčové a soudců Mgr. Pavly Polednové a JUDr. Olgy Petrové ve věci

žalobce: J. H. [redacted] narozený dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem JUDr. Ing. Janem Fišerem
sídlem Dukelských hrdinů 406/23, 170 00 Praha 7

proti
žalované: **Městská část Praha 2**, IČO 00063461
sídlem náměstí Míru 600/20, 120 39 Praha 2
zastoupená advokátem JUDr. Zdeňkem Veselým
sídlem Panská 895/6, 110 00 Praha 1

o žalobě z rušené držby,

k odvolání žalované proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 7. května 2018, č. j. 17 C 84/2018-33,

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně **se potvrzuje.**
- II. Žalovaná je **povinna** zaplatit žalobci náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši **6 534 Kč** do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám JUDr. Ing. Jana Fišera, advokáta.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud prvního stupně rozhodl, že žalovaná je povinna odstranit kovové dveře s mříží o rozměrech 106 cm x 222,5 cm instalované ve sklepních prostorách na rozhraní hranice domu č. p. [redacted] který je součástí pozemku parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted] zapsaném na listu vlastnictví č. [redacted] a domu č. p. [redacted] který je součástí pozemku parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted] zapsaném na listu vlastnictví č. [redacted] (výrok I.), uložil žalované povinnost zdržet se další instalace překážek ve sklepních prostorách na rozhraní hranice domu č. p. [redacted] který je součástí pozemku parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted] zapsaném na listu vlastnictví č. [redacted] a domu č. p. [redacted] který je součástí pozemku parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted] zapsaném na listu vlastnictví č. [redacted] (výrok II.) a rozhodl, že žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 8 600 Kč do tří dnů od právní moci usnesení k rukám právního zástupce (výrok III.).
2. Soud prvního stupně takto v plném rozsahu vyhověl žalobcem podané žalobě z rušené držby. Vyšel z toho, že na základě dohody o vydání věci ze dne 22.10.1991 Obvodní podnik bytového hospodářství jako předávající vydal oprávněně J. H. [redacted] dům č. p. [redacted] na adrese [redacted] katastrální území [redacted] a pozemek parc. č. [redacted] zapsané na LV č. [redacted]. Podáním ze dne 29.3.2018 se žalobce domáhal po žalované, aby se zdržela dalších zásahů do jeho práva a obnovila původní stav, když zjistil, že ve sklepení domu č. p. [redacted] které od restituce nepřetržitě užívá, byly instalovány kovové mříže, které mu znemožňují přístup do části jeho sklepení. Podáním ze dne 18.4.2018 žalovaná sdělila žalobci, že v říjnu roku 2017 provedla nové geodetické zaměření sklepních prostorů nacházejících se v domě č. p. [redacted] ve vlastnictví hlavního města Prahy, z něhož mimo jiné vyplynulo, že sklepní

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.

prostory, které jsou v současné době odděleny dveřmi s mříží, tvoří součást domu č. p. [REDACTED] a nikoliv domu č. p. [REDACTED]. Z uvedeného důvodu se žalovaná rozhodla u vstupu do těchto prostor instalovat uzamykatelné dveře s mříží. Vlastníkem pozemku parc. č. [REDACTED] v [REDACTED] jehož součástí je stavba č. p. [REDACTED] je žalobce.

3. Na základě uvedených skutečností soud prvního stupně s odkazem na ust. § 1007 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“) a ust. § 177 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“) dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Konstatoval, že v předmětném řízení soud zkoumá pouze existenci poslední držby (bez ohledu na její nabytí) a její svémocné rušení. Měl přitom za prokázané, že žalobce je posledním držitelem sklepních prostor v domě č. p. [REDACTED] který je součástí pozemku parc. č. [REDACTED] v katastrálním území [REDACTED] zapsaném na listu vlastnictví č. [REDACTED] přičemž žalovaná tuto držbu svémocně ruší, když ve sklepení domu, které žalobce (a předtím jeho právní předchůdkyně) více než 26 let nepřetržitě užívá, nainstalovala kovové mřížové dveře. Z uvedených důvodů žalobě vyhověl a konstatoval, že dočasné upravení skutečné držby nebrání tomu, aby byl v budoucnosti veden spor o vlastnické právo a nároky s tím související. O nákladech řízení rozhodl soud prvního stupně podle úspěchu ve věci s odkazem na ust. § 142 odst. 1 o. s. ř.
4. Usnesení soudu prvního stupně napadla žalovaná včasným odvoláním. Namítala, že soud prvního stupně neúplně zjistil skutkový stav, neboť neprovedl všechny navržené důkazy potřebné k prokázání rozhodných skutečností a jeho rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Poukázala na to, že jako jeden z účastníků řízení neměla dostatečný časový prostor pro vypracování kvalifikovaného vyjádření k žalobě, která jí byla doručena dne 27.4.2018. Uvedla, že jí byla soudem prvního stupně poskytnuta k vyjádření ve věci lhůta pěti dnů od doručení žaloby, přičemž 3 dny z této lhůty byly dny pracovního volna. Dne 2.5.2018, tj. poslední den lhůty se žalované podařilo zajistit převzetí právního zastoupení v této věci a právní zástupce žalované požádal soud prvního stupně o prodloužení lhůty k prostudování veškerých materiálů a podání vyjádření ve věci o maximálně 7 dnů. Dne 7.5.2018 v 13.50 hodin bylo soudu prvního stupně doručeno kvalifikované vyjádření žalované k žalobě, soud prvního stupně však na něj nevyčkal a dne 7.5.2018 vydal napadené rozhodnutí, přestože do konce zákonem stanovené 15 denní lhůty pro vydání rozhodnutí zbývaly ještě 3 dny, respektive 2 pracovní dny. Žalovaná vyjádřila přesvědčení, že soud prvního stupně měl počkat na její vyjádření k žalobě a vzít v potaz, že během 15 denní lhůty pro vydání rozhodnutí celkově 6 dnů připadlo na dny pracovního volna, a to zvláště v situaci, kdy byl informován o tom, že mu bude kvalifikované vyjádření žalované k žalobě doručeno nejpozději v pondělí 7.5.2018. Žalovaná v tomto směru odkázala na nález Ústavního soudu ze dne 1.9.2019 sp. zn. II. ÚS 1874/16 s tím, že ze závěrů Ústavního soudu lze dovodit, že žalované straně musí být v zájmu zachování principu rovnosti stran poskytnut dostatečný prostor k úkonům, kterými by se mohla proti žalobě na ochranu držitele procesně bránit. K věcné stránce napadeného rozhodnutí pak žalovaná vytýkala soudu prvního stupně, že pouze jednostranně vycházel z informací a důkazů obsažených v žalobě, aniž žalobce v řízení předložil jakoukoliv relevantní technickou dokumentaci, která by prokazovala, že předmětné sklepní prostory tvoří součást jím vlastněné nemovitosti. Poukázala na to, že z geodetického zaměření sklepních prostorů ze dne 5.10.2017 vyplynulo, že předmětné sklepní prostory jsou součástí domu č. p. [REDACTED] jehož vlastníkem je hlavní město Praha. Zdůraznila, že instalace kovových mříží je projevem absolutního práva vlastníka nakládat se svou vlastní věcí. Vyjádřila pochybnost, jak může probíhat ze strany žalobce domnělý nepřetržitý výkon práva držby sklepních prostorů, když žalobce dlouhodobě pobývá v [REDACTED] a sklepní prostory jsou z vizuálního hlediska ve velmi zanedbaném stavu, tj. že je nikdo dlouhodobě nevyužívá. S odkazem na judikaturu Nejvyššího soudu pak žalovaná odmítla tvrzení žalobce, že by mohl předmětné sklepní prostory vydržet, neboť oprávněný držitel musí být nositelem vydržecích práva pro celou věc, nikoli pouze pro její neoddělitelnou součást. Vzhledem ke skutečnosti, že jak

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.

bytový dům č. p. [REDAKCE] tak pozemek parc. č. [REDAKCE] jehož je tento dům součástí, jsou ve vlastnictví hlavního města Prahy, je dle žalované právně nemožné, aby žalobce, respektive v minulosti jeho matka byli oprávněnými držiteli předmětných sklepních prostorů, tj. že by jejich držba byla ve smyslu ust. § 994 o. z. řádná, poctivá a pravá. Ze všech uvedených důvodů žalovaná navrhl, aby odvolací soud změnil rozhodnutí soudu prvního stupně tak, že se žaloba v plném rozsahu zamítá a přiznal žalované náhradu nákladů řízení.

5. Žalobce s odvoláním žalované nesouhlasil a shledal jej nedůvodným. Ve vyjádření k podanému odvolání uvedl, že soud prvního stupně řádně zjistil skutkový stav věci potřebný pro vydání rozhodnutí a jeho rozhodnutí je plně v souladu s právními předpisy. Konstatoval, že soud prvního stupně poskytl žalované prostor k vyjádření ve věci, který byl adekvátní ke lhůtám, které zákon určuje soudu pro vydání rozhodnutí. Poukázal na to, že stav předmětných prostor je zcela stejný jako stav ostatních prostor pod domem žalobce č.p. [REDAKCE] Uvedl, že předmětné prostory jsou průběžně využívány k uskladnění materiálu a případně nářadí řemeslníků. Zdůraznil důvody, pro které neměl jinou možnost, než dospět k závěru, že je držitelem předmětných prostor. Uvedl, že předmětné prostory byly jeho právní předchůdkyní předány k užívání společně s domem č. p. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE] na základě dohody o vydání věci z 22.10.1991. Podle plánů domu z doby výstavby [REDAKCE] patří předmětné prostory k domu č. p. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE] a to jako náhrada za sklepní prostory pod domem č. p. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE] zabrané dopravním podnikem při výstavbě [REDAKCE] Elektřina a osvětlení předmětných prostor byla před zásahem žalované napojena na rozvody domu č. p. [REDAKCE] Předmětné prostory byly propojeny s domem č. p. [REDAKCE] a přístup do předmětných prostor byl pouze z domu č. p. [REDAKCE] o čemž svědčí i skutečnost, že žalovaná musela vybourat zeď, aby do předmětných domů získala přístup. Žalobce dále vyjádřil přesvědčení, že je vlastníkem předmětných sklepních prostor a pokud by nebyl vlastníkem, pak je zcela jistě jejich držitelem. Zdůraznil, že proti žalobě na ochranu držby lze namítnout pouze to, že žalobce získal proti žalované nepravou držbu nebo že ji z držby vypudil. Jiné námitky, především petitorního charakteru, jsou dle žalobce v posesorním sporu vyloučeny. Závěrem navrhl, aby odvolací soud usnesení soudu prvního stupně jako věcně správné potvrdil.
6. Odvolací soud o odvolání žalované rozhodl usnesením ze dne 18. října 2018 č. j. 17 Co 245/2018-99, kterým usnesení soudu prvního stupně změnil tak, že se žaloba zamítá. Vyšel z toho, že žalobce se podanou žalobou domáhá ochrany držby vlastnického práva ke sklepním prostorům, jež tvoří část sklepních prostor domu č. p. [REDAKCE], který je součástí pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE], jehož vlastníkem je hlavní město Praha. Vyjádřil názor, že je z podstaty věci vyloučeno, aby předmětem držby vlastnického práva žalobce byla část věci, tj. část sklepních prostor, které jsou nedílnou součástí domu a pozemku ve vlastnictví hlavního města Prahy. Na základě uvedeného pak dospěl k závěru, že v řízení nebylo prokázáno, že by žalobce byl posledním držitelem dotčených sklepních prostor, a tudíž nebyly splněny zákonné podmínky pro vyhovění žalobcem podané žalobě z rušené držby.
7. Na základě ústavní stížnosti žalobce bylo nálezem Ústavního soudu z 21. května 2019 sp. zn. IV. ÚS 4306/18 usnesení odvolacího soudu ze dne 18. října 2018 č. j. 17 Co 245/2018-99 zrušeno s tím, že jím bylo porušeno právo stěžovatele na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny základní práv a svobod. Ústavní soud mimo jiné uzavřel, že pro úspěšnost žaloby z rušené držby je nutné (postačí), aby žalobce prokázal, že je držitelem věci a že žalovaný jeho držbu svémocně ruší; obecný soud zkoumá zejména skutkový stav a přihlídně ke všem podstatným okolnostem posuzované věci. V řízení nejde primárně o poskytnutí ochrany subjektivních práv, nýbrž o poskytnutí obrany poslednímu faktickému stavu. Dále Ústavní soud ve vztahu k posuzované věci konstatoval, že v řízení před obecnými soudy bylo prokázáno, že stěžovatel sporné sklepní prostory nerušeně držel po řadu let a byl z nich vedlejší účastníci vypuzen. Vyložil, že obecné

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.

soudy v takovém případě mohou zamítavý výrok svého rozhodnutí opřít jediné o marné uplynutí prekluzivní lhůty podle § 1008 o. z. či o skutečnost, že rušitel (vedlejší účastnice) nevypudil držitele (stěžovatele) svémocně. Rušitel se případně může ještě bránit námitkou, že byl ze své držby žalobcem vypuzen nebo že žalobce získal držbu nepravou (§ 1007 odst. 1 o. z.); nic takového se však v projednávané věci nestalo. Žalobu z rušené držby naopak nelze zamítnout na základě právního hodnocení, že v řízení nebylo prokázáno, že by stěžovatel byl posledním držitelem dotčených sklepních prostor (a tudíž nebyly splněny zákonné podmínky pro vyhovění podané žalobě z rušené držby), neboť předmětné sklepní prostory jsou součástí domu č. p. [REDACTED] který je součástí pozemku parc. č. [REDACTED] ve vlastnictví vedlejší účastnice. Uvedený závěr dle Ústavního soudu překračuje vymezenou výšeč problému, jež soudu v předmětném řízení náleží řešit a navíc v projednávané věci ani neodpovídá zjištěnému skutkovému stavu.

8. Odvolací soud v intencích pro něj závazných závěrů Ústavního soudu vyjádřených v nálezu z 21. května 2019 sp. zn. IV. ÚS 4306/18 znovu přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212 a § 212a o.s.ř.), podle ust. § 213 odst. 4 o.s.ř. doplnil dokazování a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
9. Odvolací soud se na základě odvolacích námitek žalované zabýval tím, zda v řízení před soudem prvního stupně bylo porušeno právo žalované na spravedlivý proces. Námitkám žalované lze přisvědčit potud, že na řízení o žalobě z rušené družby ve smyslu ust. § 176 a násl. o.s.ř. lze přiměřeně vztáhnout judikatorní závěry Ústavního soudu vztahující se k řízení o vydání předběžného opatření, ze kterých plyne, že i v řízení o žalobě z rušené držby, ve kterém je soud prvního stupně vázán zákonnou lhůtou pro vydání rozhodnutí, je třeba umožnit žalované straně ve srovnatelném rozsahu uplatnit před soudem svá tvrzení a námitky (srovnej náleží Ústavního soudu z 1.9.2016 sp. zn. II. ÚS 1847/16). Lze rovněž souhlasit se žalovanou, že postup soudu prvního stupně v tomto směru nelze označit za vstřícný. Soud prvního stupně v zájmu zachování zákonem stanovené lhůty dostatečně nevzal v úvahu reálné časové možnosti žalované se v jím stanovené lhůtě ve věci vyjádřit a ve věci rozhodl před koncem stanovené lhůty, aniž vyčkal doručení avizovaného vyjádření žalované, a to v den, kdy bylo žalované teprve doručeno jeho rozhodnutí o nevyhovění žádosti o prodloužení lhůty k podání vyjádření, a kdy také žalovaná své vyjádření ve věci soudu prvního stupně doručila. Nicméně žalovaná proti rozhodnutí soudu prvního stupně podala odvolání, ve kterém svou obranu proti podané žalobě uplatnila. Odvolací soud ve věci nařídil jednání, doplnil dokazování účastníky navrženými důkazy a umožnil oběma stranám se k věci vyjádřit. Právo žalované uplatnit před soudem ve srovnatelném rozsahu svá tvrzení a námitky tak zůstalo zachováno.
10. V řízení bylo výpisy z katastru nemovitostí prokázáno, že žalobce je v katastru nemovitostí zapsán jako vlastník pozemku parc. č. [REDACTED] jehož součástí je stavba domu č. p. [REDACTED] v katastrálním území [REDACTED]. Jako vlastník sousední nemovitosti pozemku parc. č. [REDACTED] jehož součástí je stavba domu č. p. [REDACTED] v katastrálním území [REDACTED] je v katastru nemovitostí zapsáno hlavní město Praha, přičemž správa nemovitosti je svěřena žalované. Listinami výzva k obnovení původního stavu z 29. 3. 2018, odpověď na výzvu z 18. 4. 2018, geodetické zaměření sklepních prostor, fotografie sklepních prostor, katastrální mapa, plán [REDACTED] jakož i nespornými tvrzeními účastníků bylo prokázáno, že žalovaná na základě geodetického zaměření sklepních prostorů, provedeného společností BROKEŠ – ZÁZVORKA zeměměřičská kancelář s.r.o. z 5. 10. 2017, instalovala ve sklepních prostorách na rozhraní domu č. p. [REDACTED] který je součástí pozemku parc. č. [REDACTED] a domu č. p. [REDACTED] který je součástí pozemku parc. č. [REDACTED] vše v katastrálním území [REDACTED] kovové dveře s mříží. Instalaci kovových dveří s mříží byl žalobci zamezen přístup do sklepních prostor označených v projektové dokumentaci vypracované v rámci výstavby [REDACTED] jako náhradní sklepy pro dům č. p. [REDACTED] nacházející se pod domem č. p. [REDACTED] v zastavěné části

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.

pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE] (dále jen „předmětné sklepní prostory“). Listinou zpráva o provedení elektroinstalačních prací na objektu [REDAKCE] bylo prokázáno, že osvětlení předmětných sklepních prostor bylo původně napojeno na rozvody v domě č. p. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE]. Toto napojení bylo přerušeno a napojeno na rozvody domu č. p. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE] a to tak, že zůstaly využity stávající rozvody osvětlení ve sklepě a došlo pouze k napojení těchto rozvodů novým přívodním kabelem na dům č. p. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE]. Výpovědí svědka P. [REDAKCE] L. [REDAKCE] má odvolací soud za prokázané, že od roku 2004 zajišťuje pro žalobce údržbu a úklid domu č. p. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE]. V domě se nachází 12 bytů a kancelář žalobce, který žije v [REDAKCE] do České republiky dojíždí přibližně jednou za půl roku. Byty, nacházející se v domě, jsou pronajímány, tři byty jsou pronajaty stálým nájemníkům, ostatní byty jsou pronajímány studentům. Nájemci bytů nevyužívají sklepní prostory. Sklepní prostory domu, respektive předmětné sklepní prostory, jsou prázdné a jsou využívány pouze příležitostně k uskladnění materiálu, náradí řemeslníků apod. Před třemi až čtyřmi lety žalobce na své náklady zrekonstruoval elektrické rozvody ve sklepních prostorech. Elektrické rozvody v předmětných sklepních prostorech byly napojeny na elektrické rozvody domu č. p. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE]. Instalací mříží byl zamezen přístup z domu ve vlastnictví žalobce do předmětných sklepních prostor a došlo také k přerušení napojení elektrických rozvodů v předmětných sklepních prostorech na rozvody domu ve vlastnictví žalobce. Před instalací mříží nebyl do předmětných sklepních prostor možný vstup z domu č. p. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE], tento byl zbudován v souvislosti s instalací mříží. Za dobu, po kterou svědek vykonává pro žalobce údržbu domu, se rozsah a způsob užívání sklepních prostor přístupných z domu žalobce nezměnil.

11. Na základě takto zjištěného skutkového stavu posuzoval odvolací soud naplnění zákonných předpokladů pro ochranu rušené držby, a to z hlediska otázek, které jsou ve smyslu závazných závěrů nálezu Ústavního soudu 21. 9. 2019 sp. zn. IV. ÚS 4306/18 pro řízení o žalobě z rušené držby relevantní. Vyšel z toho, že žaloba z rušené držby ve smyslu § 176 a násl. o.s.ř. je žalobou směřující k ochraně faktického pokojného stavu proti svémocnému jednání, jež má svůj hmotněprávní základ v ust. § 1003 až § 1007 o. z. Žalobce musí v řízení prokázat, že jde o svémocné rušení držby a soud se omezí tolika na zjištění poslední držby a jejího svémocného rušení.
12. Držba věci předpokládá vůli (animus possidendi) a faktické ovládnutí věci (corpus possessionis). Držební vůle je vůle držet věc pro sebe a svým jménem, tedy nakládat s ní jako s vlastní, a corpus possessionis představuje nakládání s věcí. Podstata tohoto nakládání (corpus) není jen v jejím fyzickém ovládnutí. Corpus possessionis má ten, kdo vstupuje ohledně věci do takových společenských vztahů, které jsou obecně považovány za projev právní moci nad věcí, tedy za „nakládání s věcí“. To je samozřejmě ten, kdo věc fyzicky ovládá a má ji pro sebe. Fyzické ovládnutí je však jen jedním z možných způsobů nakládání s věcí, a to již proto, že některé věci (např. nemovitosti) prostě fyzicky držet nelze. Záleží tedy na objektivním společenském posouzení, zda někdo – s ohledem na zvyklosti, zkušenosti a obecné názory – nakládá s věcí (srovnej rozsudek Nejvyššího soudu z 12. 9. 2002 sp. zn. 22 Cdo 2302/2000).
13. V posuzované věci žalobce projevuje vůli nakládat s předmětnými sklepními prostory jako s věcí vlastní. Z provedeného dokazování pak při objektivním společenském posouzení vyplývá, že žalobce před instalací kovových dveří s mříží předmětné sklepní prostory také fakticky ovládal a nakládal s nimi, když do těchto sklepních prostor byl možný přístup pouze z domu ve vlastnictví žalobce, když elektrické rozvody v těchto prostorech byly napojeny na elektrické rozvody domu žalobce a když prostory byly žalobcem využívány k příležitostnému uskladnění věci. Současně z provedeného dokazování vyplynulo, že žalovaná svémocně narušila pokojný

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.

stav, když instalovala ve sklepních prostorách na rozhraní domu ve vlastnictví žalobce a domu ve vlastnictví Hlavního města Prahy kovové dveře s mříží a zamezila tak žalobci ve vstupu do předmětných sklepních prostor.

14. Na základě shora uvedeného lze dospět k závěru, že žalobce je držitelem předmětných sklepních prostor a žalovaná jeho držbu svémocně ruší. Byly tak splněny zákonné předpoklady pro ochranu rušené držby a žalobce tak je ve smyslu ust. § 1003 o. z. oprávněn domáhat se, aby se žalovaná rušení zdržela a vše uvedla v předešlý stav. Soud prvního stupně proto nepochybil, pokud v dané věci shledal žalobu z rušené držby důvodnou a v plném rozsahu jí vyhověl. Správně rozhodl také o náhradě nákladů řízení mezi účastníky navzájem.
15. Z uvedených důvodů odvolací soud unesení soudu prvního stupně podle ust. § 219 o.s.ř. jako věcně správné potvrdil.
16. O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle ust. § 224 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. V odvolacím řízení úspěšnému žalobci bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení spočívajících v nákladech jeho právního zastoupení. Náklady právního zastoupení žalobce v odvolacím řízení činí 6 534 Kč a jsou tvořeny odměnou advokáta 4 500 Kč za tři úkony právní služby (sepis vyjádření k odvolání, účast při ústním jednání před odvolacím soudem dne 18. 10. 2018 a 12. 9. 2019) po 1 500 Kč dle ust. § 9 odst. 1 ve spojení s ust. § 7 bod 4 vyhl. č. 177/1996 Sb., paušální náhradou hotových výdajů 900 Kč za tři úkony právní služby po 300 Kč dle ust. § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb. a náhradou 21% daně z přidané hodnoty ve výši 1 134 Kč dle ust. § 137 odst. 3 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné.

Praha 12. září 2019

JUDr. Ivana Kotrčová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.